

Dağımın Oysa

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Aralık 2022

Seninle bir çan eğrisinde karşılaştık önce hem de bir adım sonrasını tahayyül edebilmenin imkân dâhilinde olduğu bir rakımda kesişti yolumuz: sen dağımın bense yamacında otlayan bir dağ keçisi.

İflah olmaz inatçılığımın denk düştü esintin
Derdest olmuş otlarda kaybetmişken kendimi
En çok da yüreğime batan kırıkları hayatın
Kırılmadan yaşamak mümkün değildi madem
Defolu yüreğimle bir kere de düşmüşken aşka.

Hercai idi ruhun
Hezeyan yüklü yerküre ve o derin fayın çatlağı
Kırıklardı hacmi sonsuz
Kırgındı düşler yerli yersiz
Gözüm açık gördüğüm nicesi
Derken kendime rastladığım.

Tutuşan çıra idim
Her dem acının da yükselen çitasında saklı müzmin varlığım
Gölgeyle dahi kavgalı
Kırdıkça potları
Devindikçe aralıksız
Devirdiğim putlardan sonrası
Ve işte eşkâlini çizdim sonsuz aşkın
Varsın olmasın bir beklentim
İma ettiğim değil ihmal ettiğim
Elbet içimde sürünen iklim
Göz göze değmeden çatlaman nazar boncuğu
İnfilak edesi yürekten sıçrayan tek kıvılcım yetti
Bu devasa ateşe bir de sen döktün ya
Benzin yerine gözyaşı

İtirafı idim düzenin
İnkâr edemediğim kadar yalnız ve mutsuz
Mutlak doğruların uzağımda kalan
Muteber gölgelerdi çelme takan

Teyakkuzu Őirin
Tebessümlerle diktiđim cübbesi
Cüret etmiřtim bir kere en hüznü nü âřık olmaya
Cümlelerim yaralı ve kanamalı
Kanıksadıkça hayatı
Kaybolduđumun ertesini

Ve işte terk ettim yamacını
Defansı ömrün savrulduđum kadar ekseninde
Dönen uydu uyku arası yazdığım Őiirler gibi
Ya da Őiirlerin arasında kestirdiđim
Matemin de ön sözü idi madem yazdığım Őiir
Kutsal bir rüya gibi
Varsın olsun engebeli çıktığım yokuş
Bir referans ise bu sevgi
Varsa yoksa reveransı ilhamın
Tutuşan kanatlarında ilham perimin
Yoksa neye denk düřerdim ki ben
Kalemin yazısı ve yazgısı idi beni bana sunan
Ve üç noktalı nüktem yüređe iyi gelen.